

Ceturtdiena, 2006. gada 7. septembris

21. aicina Komisiju veikt padziļinātu analīzi par dabas katastrofu sekām un to ietekmi, īpaši attiecībā uz Eiropas Savienības mežiem, tajā iekļaujot datus par ietekmi uz "Natura 2000" tīklu, kā arī iesniegt priekšlikumus Kopienas politikas izstrādei attiecībā uz mežu ugunsgrēku kontroli un kopīgam protokolam par šādu ugunsgrēku novēršanu un apkarošanu;
22. atbalsta Kopienas stratēģiju ugunsgrēku novēršanas pasākumu koordinēšanai regulā attiecībā uz lauku attīstību; prasa izstrādāt tādu mežu atjaunošanas politiku, kas balstās uz bioloģisko un klimatisko, kā arī vides īpatnību ievērošanu, izmantojot augu sugas, kuras labāk iztur ugunsgrēku un sausumu un kuras labāk piemērojas klimatiskajiem apstākļiem;
23. aicina Komisiju atjaunot atbalstu lauksaimniekiem ugunsdrošības joslu ierīkošanai un uzturēšanai kā noteikumu īstenošanas sastāvdaļu jaunajā Eiropas Lauksaimniecības fondā lauku attīstības veicināšanai (EAFRD);
24. uzskata, ka bez kavēšanās jāveicina un jāatbalsta civilās aizsardzības brīvprātīgo darbība, palīdzot ar pamata apmācības pasākumiem un aprīkojumu, izmantojot progresīvās tehnoloģijas, jo brīvprātīgo darbība ir daļa no nozīmīgajiem dalībvalstīm pieejamiem resursiem, kad jādarbojas ārkārtas situācijā dabas katastrofu dēļ;
25. pauž nožēlu, ka neseno mežu ugunsgrēku laikā Krievija nav izmantojusi iespēju sadarboties ar kaimiņvalstīm; prasa, lai Komisija iekļautu šo jautājumu Eiropas Savienības un Krievijas Partnerattiecību un sadarbības nolīgumā;
26. aicina tā Prezidiju pirms atklātās izskatīšanas, kas ir paredzēta 2006. gada oktobrī un kuras laikā apspriedīs Barnier ziņojumu, nosūtīt delegāciju uz vissmagāk skartajiem reģioniem;
27. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un ugunsgrēkos cietušu un plūdu skarto apgabalu pašvaldībām.

P6_TA(2006)0350**Dohas Attīstības programma****Eiropas Parlamenta rezolūcija par Dohas Attīstības programmas sarunu apturēšanu***Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā 2001. gada 14. novembrī Dohā pieņemto Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ministru deklarāciju,
 - ņemot vērā tā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu raundu pēc PTO ministru konferences Honkongā⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2005. gada 18. decembrī pieņemto PTO ministru konferences sestās sesijas deklarāciju⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā Dohas sarunu raunds tika uzsākts 2001. gadā ar mērķi atrisināt daudzpusējās tirdzniecības sistēmas nelīdzsvarotību, balstoties uz vispārpieņemtu uzskatu, ka vienīgi daudzpusēja sistēma, kuras pamatā ir godīga tirdzniecība, taisnīgi un atbilstīgi noteikumi, var veicināt patiesu attīstību, un Dohas Darba programmas centrā izvirzot jaunattīstības valstu vajadzības un intereses;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0123.

⁽²⁾ Dokuments Nr. 05-6248, (WT/MIN(05)/DEC).

Ceturtdiena, 2006. gada 7. septembris

- B. tā kā nespēja vienoties Dohas sarunu raundā veicina šaubas par daudzpusējas tirdzniecības sistēmas uzticamību, kā rezultātā vērojama tendence nosliekties par labu divpusējiem un reģionāliem tirdzniecības nolīgumiem, kas bieži saasina attīstīto un jaunattīstības valstu atšķirības;
- C. tā kā no raunda apturēšanas visvairāk cietīs jaunattīstības valstis un mazāk attīstītās valstis (MAV), jo ilgi gaidītā tirdzniecības noteikumu līdzsvarošana, padarot tirdzniecību par līdzekli ceļā uz ilgtspējīgu attīstību, kurā respektētu globālās pārvaldības plašākas sistēmas, nav sasniedzama bez daudzpusējām saistībām;
- D. tā kā turpinoties pašreizējai nenoteiktības gaisotnei par daudzpusējības un pašas PTO nākotni, tikai pieaugs globālā ekonomiskā un politiskā nenoteiktība, kas nepaliks bez ekonomiskām, finansiālām un sociālām sekām;
- E. tā kā PTO pašreizējā struktūra ir jāreformē, lai veicinātu sarunas, kā arī stiprinātu atbildību un pārredzamību,
1. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu daudzpusējai pieejai tirdzniecības politikā, kā arī pārliecību par PTO nozīmību, garantējot uz noteikumiem balstītu starptautisku tirdzniecības sistēmu; tāpēc pauž nožēlu par Dohas raunda apturēšanu 2006. gada jūlijā, un ir īpaši neapmierināts par to, ka dažu galveno dalībnieku neelastīgās pieejas dēļ sarunas nonāca strupceļā;
 2. pauž bažas par to, ka nespēja panākt vienošanos par Dohas Attīstības programmu (DAP), var novest pie pašreizējās daudzpusējās tirdzniecības sistēmas sabrukuma; uzsver, ka pāreja uz divpusējiem/reģionāliem nolīgumiem var novest pie tā, ka sarunas būtu mazāk pārredzamas, bieži nostādot nabadzīgākās valstis neizdevīgākā stāvoklī;
 3. uzsver, ka šīs apturēšanas sekas īstermiņā un vidējā termiņā visvairāk skars jaunattīstības valstis un MAV, īpaši, ja Honkongā pieņemtās uz attīstību orientētās saistības vairs netiks ievērotas;
 4. pauž bažas par to, ka daudzpusējo sarunu apturēšanas rezultātā varētu iedegties daudzi tirdzniecības strīdi, jo PTO dalībvalstis centīsies panākt tiesājoties to, ko nevar panākt sarunu ceļā;
 5. mudina galvenos dalībniekus, tostarp ES, ASV un G-20 veltīt pūles tam, lai panāktu līdzsvarotu vienošanos par katru raunda galveno sarunu tēmu, izvirzot attīstību pieņemto lēmumu pašā centrā, kā arī dziļāk izvērtēt notikušo, lai nodrošinātu, ka DAP galu galā sniegtu nozīmīgus un ilgtspējīgus ekonomiskos ieguvumus, jo īpaši jaunattīstības valstīm; uzsver, ka pilnīgai Dohas mandāta īstenošanai, ir jāaglabā pozitīvie ieguvumi no sarunām, un līdz šim izteiktajiem piedāvājumiem dažādajos sarunu jautājumos, jāklūst par pamatu sarunām;
 6. uzskata, ka attīstītajām valstīm jāturpina piedāvāt izdevīgākus tirdzniecības nosacījumus jaunattīstības un vismazāk attīstītajām valstīm, neatkarīgi no tā kā beidzās šis sarunu raunds; aicina attīstītās un vairāk attīstītās jaunattīstības valstis pievienoties ES iniciatīvai "Visu, izņemot ieročus", nodrošinot MAV 100 % no nodevām un kvotām brīvu piekļuvi tirgum;
 7. uzsver, ka PTO darbības uzlabošanai nepieciešama institucionālā reforma un atkārtoti uzsver, cik nozīmīgi ir uzlabot PTO sarunu un uzbūves uzticamību un demokrātisko leģitimitāti; ir pārliecināts, ka decentralizētā un pārredzamā pieejā balstītam daudzpusējam procesam ir jābūt sarunu pamatā; vienlaicīgi uzver, ka nepieciešams visus dalībniekus iesaistošs process;
 8. ir pārliecināts, ka sarunu apturēšana jāizmanto kā aicinājums dziļāk izprast nepieciešamos nosacījumus tam, lai nākotnē uzlabotu tirdzniecības sarunas;
 9. aicina Komisiju un Padomi izstrādāt nolīgumu, lai nodrošinātu Eiropas Parlamenta pilnīgu līdzdalību Eiropas Savienības starptautiskajās tirdzniecības sarunās;
 10. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un PTO ģenerāldirektoram.